

8.06.2020r.Temat: Różne rodzaje wyrazów – sprawdzian.

Sprawdzian zapowiedziany w ubiegłym tygodniu zostanie umieszczony w zakładce ZADANIA o godzinie 11.30

Temat: Sprawdź siebie – indywidualna praca z tekstem.

Podręcznik str. 273 – 276

Wykonujemy zadania: 1, 4, 8, 9, 12, 14. (w zeszycie)

10.06.2020r.Temat: Artysta jako kreator w wierszu *Radość pisania* Wisławy Szymborskiej.**Czym jest sztuka?**

Sztuka to dziedzina ludzkiej działalności artystycznej, wyróżniona ze względu na reprezentowane przez nią wartości artystyczne.

„Sztuka to piękno widziane przez artystę”.

DZIEDZINY SZTUKI: MALARSTWO, RZEŹBA, LITERATURA, MUZYKA, TEATR, ARCHITEKTURA, FILM, TANIEC, KOMIKS

Czytamy wiersz Wisławy Szymborskiej *Radość pisania* – podręcznik str. 279**1. Podmiot mówiący i prawa panujące w wykreowanym przez niego świecie.**

- Ustalamy, kim jest podmiot mówiący wiersza. (np. podmiot mówiący ujawnia się, wypowiada się w 1. os. lp. – *każę, mojej, sprawuję, wiążę, mój*; można wskazać, że jest to człowiek kreujący świat, poeta, pisarz – hipotezę tę potwierdza m.in. tytuł).
- Nazywamy sytuację opisaną w wierszu. (sytuacja pisania, poeta/pisarz podczas tworzenia).
- Wyjaśniamy, co mogą osaczać zdania osaczające. (np. poetę w chwili tworzenia – natrętne myśli uniemożliwiają swobodne tworzenie, blokujące go).
- Cytujemy pytania retoryczne obecne w wierszu i wskazujemy, na co – za ich pomocą – jest zwrócona uwaga czytelnika. (*Dokąd biegnie ta napisana sarna przez napisany las?, Czy z napisanej wody pić, która jej pyszczek odbije jak kalka?, Dlaczego leb podnosi, czy coś słyszy?, Jest, więc taki świat, nad którym los sprawuję niezależny?, Czas, który wiąże łańcuchami znaków?, Istnienie na mój rozkaz nieustanne?* – **podkreślają one trud tworzenia i możliwość nieograniczonego kreowania świata przez artystę**).
- Wskazujemy strofę, w której opisano prawa panujące w świecie wykreowanym przez podmiot mówiący; podajemy cechy tego świata (czwarta strofa zaczynająca się od słów *Zapominają, że tu nie jest życie*, a kończąca się sformułowaniem *ani źdźbło się nie ugnie pod kropką kopytka*;
cechy tego świata: wszystko zależy od twórcy, czas jest względny, wszystko może być wstrzymane lub ożywione zależnie od woli poety).

2. Na czym polega radość pisania?

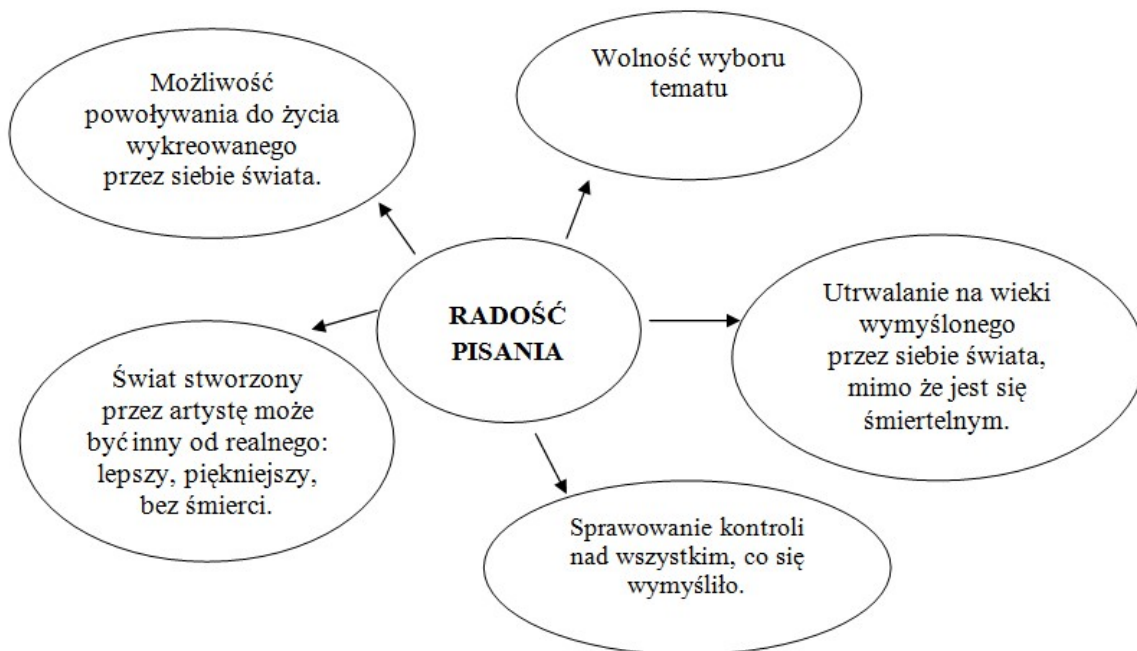
– Wskazujemy i określamy **metafory** w wierszu:

a) *napisana sarna* – sarna wymyślona/wykreowana przez poetę

b) *nad białą kartką czają się do skoku litery* – ożywienie podkreślające niezwykle możliwości twórcy, potrafi on ożywić litery

c) *jest w kropli atramentu spory zapas myśliwych* – przy użyciu niewielkiej ilości atramentu można wyczarować bogaty świat fikcji

– Rozważamy, **na czym polega tytułowa radość pisania** – zapisujemy wnioski na schemacie.

– Tworzymy formy czasowników od wyrazów użytych w tytule wiersza.

Przekształcamy tytuł tak, aby był w nim jeden czasownik. (np. radość – radować się, pisanie – pisać; *Radować się pisaniem*. Współcześnie rzadko jest używany czasownik *radować się*).

– Interpretujemy trzy ostatnie wersy wiersza.

(np. Pierwsze dwa wersy wskazują na uczucie euforii towarzyszące pisaniu i być może najważniejszą przyczynę, dla której się tworzy – utrwalanie. Ostatni wers ma wymowę ironiczną. Ironia polega tu na zestawieniu pragnienia twórcy dążącego do nieograniczonej możliwości tworzenia ze świadomością, że jednak przestrzeń literacka jest ograniczona, bo cechuje ją fikcja. Ręka mszcząca się na realnym świecie nie przestaje być ani chwilę śmiertelna).

4. Rola wyobraźni w życiu człowieka.

– Rozważamy zagadnienia: „Jaką rolę w życiu odgrywa wyobraźnia?”

oraz „Jaką wartość mają w życiu marzenia?”. Zapisujemy swoje pomysły rozstrzygnięcia wskazanych kwestii.

-- Odpowiadamy na pytanie:

„Czy można być w pełni człowiekiem, nie mając żadnych marzeń?”

